

Sagen foreligger for Djeblikket, maa jeg stemme mod den.

Formanden (Høgskro): Folketingsmanden for Ringløbing Amts 2den Valgfreds (Aberg) har Ordet.

Aberg: Jeg frasalder Ordet.

M. Nielsen: Jeg skal tillade mig at udtale mig ganske kort om et Par enkelte Punkter. Det, min ærede Sidemand (Sloth) sluttede med, skal jeg begynde med, nemlig med den Bevilling paa 20,000 Kr., der søges som Tilskud til Afholdelsen af en Udstilling af kvindelige Arbejde i Kjøbenhavn. Jeg synes af min ærede Sidemands Udtalelser at faa det Indtryk, som jeg for øvrigt ogsaa har faaet af andre Udtalelser, der ere faldne, at man mener, at denne Udstilling kun skal omfatte visse finere kvindelige Arbejder, Kunstbroderi o. s. v. Det er en Misforstaaelse, som jeg straks skal tillade mig at gøre opmærksom paa. Udstillingen vil, naar den gennemføres som paatænkt, og det tvivler jeg ikke om, at den vil blive, komme til at fremstille kvindeligt Arbejde i det hele, kvindeligt Arbejde i Fortid og Nutid og ikke alene kvindeligt Arbejde i Retning af Haandarbejde eller saa, men kvindeligt Arbejde under alle Former, ogsaa det kvindelige Arbejde i Huset, i huslig Gerning, i Sygepleje o. s. v., samt ligeledes under mere ideelle Former i Literatur og Kunst, derunder ogsaa Haandarbejde baade af finere og grovere Art. Der kan ikke være Tale om, hvad et andet æret Medlem her i min Nærhed udtalte, at dette skulde være en Bestræbelse til at drage Kvinderne bort fra det grovere Arbejde. Slet ikke. Det er netop en fuldstændig Sidespilling mellem det fine og det grove Arbejde, man tilsigter for derved at gøre opmærksom paa, at den ene Arbejder er lige saa god som den anden. Sagens historiske Udvikling er jo den, at en ikke ubetydelig Kreds af Kvinder, og i denne Kreds den største Del arbejdende Kvinder, har ønsket at knytte til Kunstindustrimuseets Nabning en saadan Udstilling, som jeg ganske stikmæssigt her har udviklet, og man har meget energisk og dygtigt ad privat Vej samlet en betydelig Sum til denne Sags Installation o. s. v., en Sum, som er stillet til Kvindekomiteens Raadighed under Forudsætning af, at Staten vilde træde hjælpende til med en lige saa stor Sum. Allerede den Energi, hvormed der er arbejdet i den Sag, viser jo dog, at Kvinderne anse det for en Sag, der har Betydning. Man plejer jo ikke at

være særlig energisk med noget, man mener er hip som hav, nogenlunde ligeegyldigt, om det naar til Udførelse eller ej. Altsaa allerede den Energi, hvormed der er arbejdet derpaa, giver en ikke ringe Anthydning af, at Sagen har Betydning. Men der er en anden Ting, som ganske afgjort ikke kan nægtes, og det er, at det er en Sag af kulturhistorisk Betydning. Jeg gad vide, om der er et eneste Medlem her i denne Sal, som vil nægte, at en Udstilling i ret stor Stil af Kvindearbejde fra saa gammel Tid, man kan naa tilbage, indtil Nutiden har en ikke ringe kulturhistorisk Betydning. Jeg tror ikke, der er noget Medlem, som vil nægte det, og den danske Rigsdag har jo tydelig vist og viser jo — og jeg glæder mig derover — stadig, at den har Sands for Kulturhistorie, idet den har bevilget ikke ringe Summer i kulturhistorisk Djemed. Jeg mener, at det er meget vel udgivne Summer. Men saa vilde det se lidt ejendommeligt ud, om man her ganske vilde overse den kulturhistoriske Betydning, denne Udstilling maa have. Det kan jeg ikke ret tro, at det danske Folketing vil, saa meget mindre som den langt overvejende Del af Finansudvalget er stemt for Bevillingen. Men Sagen har virkelig ikke blot en mere ideel Betydning, den har ogsaa en positiv, absolut reel Betydning. Det kan ikke nægtes, at i vor Tid bestræbe Kvinderne sig i høj Grad for at komme frem til Selvstændighed og til at kunne forsørge og ernære sig selv; men vil da ikke en Udstilling som denne virkelig ogsaa være af reel Betydning? Lige saa vel som der er Mening i, at der bevilges Penge til Landbrugsudstillinger — og det er jo de ærede Agrarer, Landmændene her i Tinget vist ganske enige med mig i, at Bevillingerne til saadanne Udstillinger ere vel udgivne Penge; der er jo dog blevet stemt for dem, og de ere blevne vedtagne i en Række af Aar — lige saa fuldt som Landmændene ved saadanne Udstillinger faa ny Ideer til deres Arbejders Udførelse hjemme, lige saa afgjort er det, at Kvinderne ved en Udstilling som denne kunne faa ny Ideer til deres Arbejder baade i den ene og den anden Retning, som jeg har nævnt tidligere. Denne reelle Betydning kan heller ikke nægtes, og jeg vil bede ærede Medlemmer, som have staaet noget tvivlende over for deres Afstemning i denne Sag, om at tage Hensyn hertil og gaa over paa deres Side, som ønske Bevillingen givet. Jeg skal endnu kun sige dette, at Kvinderne kunne jo ikke direkte gribe ind i Sagens Gang her i Tinget; og saa meget mere Grund er der fra vor Side